

JURNALUL CU AMINTIRI

Irimescu Daniel

Pierdut într-un decor prea grav
Dau filele dintr-un jurnal,
Gravate-adânc cu un pumnal,
Pe-a sufletului trup firav.

Legate-n fir de timp ceresc
Între coperti cu-al lor destin,
Văd pagini ce abia se țin
Și parcă-mi cer să le citesc.

Încerc cu greu să deslușesc
Vechi slove fără de-nțeles,
Ce-acum din beznă toate ies
Și sufletul îmi răvășesc

Aleg la întâmplare una
Și-n față scene se deschid,
Cu chipuri șterse suferind,
De amintiri din totdeauna.

Demult crezut-am că e moartă
Dar tare greu m-am înșelat,
Căci vâlul timpului n-a luat,
Nimic, din rana ce o poartă.

Și mâna-mi-'tind să o ating
C-aievea-mi pare toată,
În inima ce vrea socoată,
Din patimile ce le sting.

Năvalnic gândul mă-mpresoară
Iar totul parcă ține-un veac
Și mă întreb de este leac,
Să-mi vindec amintirea.